

JACKIE. Ćmieræ i ksiê¿niczka

22.10.2009.

Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie Jackie Ćmieræ i ksiê¿niczkaElfriede Jelinek
 T³umaczenie: Mateusz Borowski, Ma³gorzata Sugiera Re¿yseria: Weronika Szczawiñska Obsada:Milena Gauer - Jackie
 opracowanie tekstu: Weronika Szczawiñska scenografia: Izabela W±do³owska Premiera: 7 czerwca 2008r.

Jackie jest, jaka jest. Jackie jest w³a¶ciwie martwa. Jackie chêtnie opowie wam historiê swojego ¿ycia, chocia¿ opowie¶æ czêsto przejmujæ nad ni± kontrolê. Nie potrafi mówiaæ w³asnym g³osem, ma za to ró¿owy kostium od Chanel, pod którym usi³uje ukryæ niepokorne cia³o, tak przecie¿, nieeleganckie. Odprawia rytua³y ¿a³oby, seksu i glamouru. Ćeby zostaæ dam±, trzeba siê ciê¿ko napracowaæ. W³a¶ciwie trzeba siê ciê¿ko napracowaæ, ¿eby zostaæ kobiet±: przej¶æ ten sk³oplikowany trening, dziêki któremu wie siê, jak byæ piêkn± i grzeczni±. Tekst Elfriede Jelinek, jeden z monologów sk³adaj±cych siê na cykl Ćmieræ i dziewczyna. Dramaty ksiê¿niczek, zainspirowany zosta³ histori± Jackie Kennedy. To nie opowie¶æ biograficzna, ale fantazja o kobiecie, której nie ma, poniewa¿ tak doskonale wype³nia spo³eczne wzorce. Tekst Austriacki³amie dramatopisarskie konwencje, a obecno¶æ Jackie na scenie uruchamia szaleñstwo teatralnych form, ob³êd jêzyka. Wielko¶æ Jelinek polega miêdzy innymi na okrucieñstwie: jej teksty uderzaj± przede wszystkim w same kobiety, które rado¶nie zgadzaj± siê na rolê ozdób, maskotek, zawsze piêknych, zawsze szczup³ych, zawsze milcz±cych. Jackie jest policzkiem wymierzonym wszystkim wyznawcom „prawa naturalnego”, którzy przekonani s± o oczywisto¶ci p³ciowych ról. Nie trzeba przypominaæ, ¿e w Polsce to temat bolesny i aktualny. Przyjd¼cie zobaczyæ, jak tresuje siê ksiê¿niczki, podpatrzcie rytua³y ¶mierciono¶nej Jackie i zobaczcie, jak ró¿owy kostium powoli nasi±ka krwi±. Fragmenty recenzji spektaklu „Jackie. Ćmieræ i ksiê¿niczka”:

Weronika Szczawiñska i Milena Gauer, ukazuj± Jackie jako normaln± kobietê, która boryka siê ze swoimi s³abo¶ciami. I rzeczywi¶cie siê boryka. Bo ¿ycie Jackie nie jest proste. Znaczy tyle, ile jej kostium. Tyle, ile napisze o niej kolorowa prasa. W koñcu tyle, ile my¶li± o niej ludzkie g³owy. Olsztynska Jackie nie dba o konwenanse. Milena Gauer ¶wietnie rysuje postacæ kobiety zagubionej i przera¿onej tym, co siê z niej wykluwa - co tworzy jej ikonê. Ada Romanowskam, Nowa Si³a Krytyczna

Niekonwencjonalna forma monologu Jelinek sprawi³a wiele k³opotów re¿yserce i aktorce, ale z trudnego zadania wywi±za³y siê znakomicie. Powsta³ nowatorski, a zarazem spójny i interesuj±cy spektakl. Milena Gauer wspaniale wcieli³a siê w rolê ikony, ale tak¿e zwyk³ej kobiety, która na co dzieñ zmaga siê z dalekim od idea³u w³asnym cia³em. Ma te¿ problem z uzale¿nionym od seksu mê¿em. Co taka wspania³a, bogata, elegancka kobieta ma wspólne ze zwyk³ymi dziewczynami? Wszystko. Magda Brzeziñska, Gazeta Wyborcza – Olsztyn

fot. T. Ćurek „Jackie. Ćmieræ i ksiê¿niczka”, bulwersuj±cy tekst Elfriede Jelinek odkrywaj±cy metody tresowania ksiê¿niczek, których symbolem sta³a siê Jacqueline Kennedy. Agnieszka Rataj, Ćycie Warszawy